

MESAJ
al Marelui Capelan

Har vouă și pace de la cel care a fost, este și va fi!

Din motive obiective nu pot participa anul acesta la Capitulum național al Ordinului Suprem Militar al Templului din Ierusalim, dar aș dori să vă transmit niște gânduri inspirate din epistola ap. Pavel către comunitatea din Roma cap. 12, versetele 17-21:

17 Nu întoarceți nimănui rău pentru rău. Urmăriți ce este bine înaintea tuturor.

18 Dacă este posibil, în măsura în care depinde de voi, trăiți în pace cu toți oamenii.

19 Nu vă răzbunați singuri, dragii mei, ci lăsați loc mâniei lui Dumnezeu; căci este scris (5. Moise 32,35): „Răzbunarea este a mea; eu voi răsplăti, zice Domnul.”

20 Dimpotrivă, „dacă îi este foame dușmanului tău, atunci dă-i să mănânce; dacă îi este sete, atunci dă-i de băut. Dacă faci asta, atunci vei strânge cărbuni aprinși pe capul lui” (Proverbe 25,21-22).

21 Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul prin bine.

Excelența Voastră, Onorat Mare Consiliu, Nobile Doamne și Nobili Cavaleri ai Ordinului, Apostolul Pavel diferențiază în scrierile sale între omul lumesc, adică omul care își urmează instinctele păcătoase, adică cele naturale, și omul spiritual, omul care este transformat de Duhul Sfânt. Lucrările omului lumesc sunt: „Desfrâul, impuritatea, dezmățul, idolatria, magia, dușmănia, gelozia, mânia, cearta, discordia, dezbinările, invidia, beția, mâncatul fără măsură și altele asemenea” (Gal 5, 19 ff.). Aceste cuvinte ale Apostolului Pavel sunt dure. Ele descriu acte care din perspectivă biblică sunt considerate a fi rele. Nu ne putem scuza. Azi am numi dezmățul consumism. Și consumăm mult și fără limită. Magia - cât de des consultăm horoscopul sau exersăm yoga sau plasăm nepăsători o statuie a lui Buddha în apartamentul nostru. Sau - idolatria. La acest punct întreb ca Luther: Acolo unde agățăm inima noastră devine Zeul nostru. Deci -unde ne agățăm inima? Și furia - care dintre noi poate pretinde că nu a fost niciodată furios?! Răul este în noi!

Biologul și cercetătorul comportamentului uman, Konrad Lorenz, este și el convins de acest lucru. A scris o carte remarcabilă și foarte interesantă, care se numește: Așa zisul rău. În ea, Lorenz identifică agresiunea ca o formă a răului. El a recunoscut-o ca factor esențial în acțiunile și reacțiile umane. Agresiunea poate fi uneori foarte evidentă, dar și ascunsă. De exemplu, dacă răsturnați din greșeală o ceașcă de cafea și vă înfuriați. Sau dacă vecinul ascultă muzică tare sau dacă câinele vecin latră neîncetat sau dacă un parfum miroase prea agresiv sau dacă bebelușul prietenilor plânge neîncetat sau dacă șoferul conduce prea încet în trafic și împiedică traficul. Sau dacă soțul cere cu încăpățănare câte ceva și cere mereu câte ceva, sau părintele în vârstă devine prea refractar. Toate acestea sunt motive pentru agresiune. Iar acest lucru duce la anumite reacții și acțiuni, pe care Pavel le-ar numi ceartă, mânie sau gelozie. Și, să fim sinceri, cine dintre noi poate pretinde că nu a fost niciodată agresiv ?!

Dragi surori și frați,

atât Apostolul Pavel, cât și cercetătorul comportamentului uman, Konrad Lorenz, susțin că răul nu vine numai din afară, ci trăiește în noi. Drept urmare, purtăm întotdeauna moștenirea

aceasta cu noi. Mereu trebuie să ne confruntăm cu ea. O astfel de confruntare este inevitabilă. Potrivit lui Lorenz, instinctele și impulsurile umane care provoacă un comportament agresiv ar trebui supuse legilor rațiunii pentru a putea fi controlate. Apostolul Pavel merge pe o cale diferită. El străpunge viziunea pur mecanicist-materialistă și trimite la cel care este binele absolut, și anume Isus Cristos. Legătura cu el ne poate ajuta să dezvoltăm o strategie de a învinge răul nu prin rău, ci prin bine.

Să învingem răul? Cum funcționează asta? Dacă îl urmăm pe Apostolul Pavel, se pot identifica patru pași:

1. Nu răspundeți nimănui la rău cu rău
2. Păstrați pacea cu toată lumea
3. Căutați binele
4. Faceți loc mâniei lui Dumnezeu

1. În primul rând, Apostolul îndeamnă: „Nu răspundeți nimănui la rău cu rău”. La copii pot fi observate următoarele lucruri: un băiat îl păcălește la joacă pe unul dintre tovarășii săi de joc. Acesta se simte jignit și se gândește acum la cum se poate răzbuna. Aceasta dă naștere unei spirale de violență și rău. Gândurile rele generează alte gânduri rele și apoi, de multe ori, se intră pe neașteptate într-un cerc vicios al răului și nu se mai găsește ieșirea. Să luăm un alt exemplu. Minciuna se comportă adesea ca un bulgăre de zăpadă, odată aruncată, se transformă într-un bulgăre de zăpadă, care, la rândul lui, se poate transforma într-o avalanșă. Dacă nimeni nu răspunde la rău cu rău, înseamnă că acest ciclu se rupe. Este o invitație de a împiedica bulgărele de zăpadă să devină o avalanșă, de a preveni, recunoaște și împiedica energiile amenințătoare la timp. Pentru asta vă ajută dacă priviți la Isus Cristos. În timpul procesului său, și el a fost prins într-o spirală a violenței, a minciunilor și intrigilor. Cu toate acestea, nu a întors sulita. Pe cruce s-a rugat: „Tată iartă-i căci nu știu ce fac”. O astfel de atitudine fermă permite ca ciclul răului să fie oprit. De aceea trebuie să fim atenți la ceea ce declanșează răul din noi și să ne confruntăm cu acesta.

2. În continuare, Pavel scrie: „Dacă este posibil, în măsura în care depinde de voi, atunci păstrați pacea cu toată lumea!” Fiecare dintre noi are un coleg, un vecin sau o rudă care ne îngreunează viața. În măsura în care depinde de noi, ar trebui să trăim în pace cu toată lumea. Ce provocare! Prima reacție ar putea fi o strategie de evitare. Pur și simplu ocolim problemele și încercăm să evităm confruntarea. Dar asta nu va funcționa pe termen lung. Evitarea nu este soluția! Cealaltă reacție ar fi să avem și să dezvoltăm răbdarea. Răbdarea, care constă în acceptarea celui mai complicat vecin sau rudă așa cum sunt ei și așteptarea îmbunătățirii atitudinii sale interioare. În astfel de situații nu ajută să vrei să schimbi oamenii, căci astfel doar crește frustrarea și agresivitatea. În acest caz ajută doar așteptarea răbdătoare și amabilitatea pașnică. Acest lucru se poate vedea din atitudinea lui Dumnezeu față de noi. Răbdarea lui cu noi oamenii păcătoși și necredincioși ne depășește imaginația și sentimentele. Răbdarea nu înseamnă așteptare și acceptare pasivă, ci dimpotrivă. Răbdarea, conform înțelegerii apostolice, este o răbdare activă, care constă în căutarea păcii cu cât mai mulți oameni. Și acest lucru este o permanentă provocare pentru noi.

3. Un al treilea pas pe calea de a învinge răul ar fi căutarea binelui. Pavel scrie: „Fiți buni cu toată lumea” și „Mai mult, dacă dușmanului tău îi este foame, dă-i mâncare, dacă îi e sete, dă-i să bea”. Deci nu poate fi vorba doar de evitarea situațiilor dificile. Și așteptarea răbdătoare are nevoie de pași concreți. Pavel se bazează pe iubirea practică. Dacă inamicul dorește ceva

de la tine, dăruiește-i-l. Pentru creștinii din primulele secole, această convingere a fost decisivă. Erau persecutați și uciși și totuși nu au încetat să se roage pentru dușmanii lor. E adevărat, credința noastră nu este amenințată în acest fel astăzi, dar există o mulțime de oameni care ne îngreunează viața. Primii creștini și-au luat puterea să se roage pentru dușmanii lor și această putere a credinței există și astăzi. Gândiți-vă la ce persoană vă îngreunează viața în prezent. Începeți să vă rugați pentru ea! Într-un pas ulterior, gândiți-vă cum puteți face practic un bine acestei persoane. Nu trebuie să fie nimic spectaculos, în multe cazuri ajută doar să-i răspundeți la salut. O mică contribuție la ruperea spiralei răului.

4. Și, în sfârșit, Pavel scrie „Nu vă răzbunați singuri, ci faceți loc mâniei lui Dumnezeu!” Apostolul sugerează că nu ar trebui să ne rezolvăm problemele ca o vendetă, căci așa creăm doar mai multe probleme. Pavel propune să lase soluționarea problemelor în seama răzbunării lui Dumnezeu. Nu va exista o dreptate finală în această lume. Toți ne dorim asta. Dar numai Dumnezeu cel Atotputernic are dreptul să facă dreptatea finală. Prin urmare, faceți loc în viața voastră mâniei lui Dumnezeu ..., lăsați loc pentru lucrarea divină. Acest lucru se aplică atât relațiilor umane, cât și în cazul realizării justiției sociale. Desigur, este bine dacă fiecare dintre noi se implică pentru dreptate. Dar, în cele din urmă, este treaba lui Dumnezeu să o aplice. Numai la sfârșitul timpului când Isus Cristos se va întoarce, va exista dreptate finală. Până atunci trăim în penultima stare.

Dragi surori și frați,

în patru pași, Pavel a dezvoltat o strategie pentru a învinge răul prin bine și pentru a nu ne lăsa pradă răului. Pentru Apostol, binele este o persoană: Isus Cristos. Viața și moartea, învierea și înălțarea sa, dragostea lui i-a învins pe cei mai mari dușmani, dar și pe dușmanii vieții noastre, precum păcatul și moartea. Dragostea noastră pentru oameni, chiar și pentru cei care ne îngreunează viața în fiecare zi, va pregăti calea binelui. Să ne rugăm pentru ei! Să ajutăm cât putem! Dumnezeu face dreptate; dacă Îi facem loc în viața noastră vom reuși să învingem răul cu binele.

București, 02 martie 2024 A.D.

Episcop Vicar dr. Daniel Zikeli, Biserica Evanghelică C.A. din Romania,
Mare Capelan al MPGMR (OSMTH)